

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului : Parohiile cl. I. pe un an . . . 800 Lei Parohiile cl. II. 700 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . 600 Lei Pentru particulari 500 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor Concurs de prot. 1000 Lei. Parohii de cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei Celelalte publicații cm. □ 3,50 Lei.</p>
--	--	--

Spiritualitatea Românilor

Orice popor își are dreptul la viață în baza spiritualității sale etnice. Au existat, și există și astăzi popoare cari deși nu se bucură de suveranitatea politică și teritorială, puterea lor de viață se manifestă prin vitalitatea isvorită din duhul etnicității, plămădit din istorie prin secole și milenii.

Imperiul britanic a subjugat politicește poporul indian, însă vitalitatea aceluiași popor mult milenar se manifestă prodigios prin toate creațiile spiritului indus.

Rezistența prin veacuri a unui popor nu rezidă în puterea materială, în civilizație ci, mai vârtos în puterea duhovnicească; în spiritualitatea creativă a culturii autohtone. Civilizația dă rezistență materială; cultura rezistență spirituală.

Războaiele nu pot nimici popoare, dacă acestea sunt puternice în duh. Căci, duhul este cel care dă viață. Astfel este la Dumnezeu, cât și la oameni. Orice creație care nu poartă pecetea spiritualității, cade dela sine.

Ideologiile cari își dispută drepturile prin puterea armei, tot prin puterea armei vor cădea. Fost-au atâtea alte curente și ideologii în istorie care prin puterea armei s'au impus și cari după decenii sau secole, s'au prăbușit în pulberea revoluțiilor sociale.

Toate revoluțiile au sens inovator. Aduc o nouă concepție socială și reforme, mai mult sau mai puțin radicale.

Războiul zilelor noastre, este războiul unei revoluții sociale. Trăim în zodia marilor pre-

faceri. Omul de mâine, va fi omul ideologiei care se va înstăpâni în lume.

Comunismul, ca ideologie lipsită de un sens superior al vieții, se va prăbuși. Și aceasta, pentru că este lipsit de spiritualitate. Puterea lui zace în stăpânirea materiei. Și orice produs al minții care nu este miruit de duh, nu poate avea sorți de permanență dăinuire.

Privind spiritualitatea românilor în lumina considerațiilor de mai sus, susținem că, Neamul nostru n'a putut înfrunța vitregia vremurilor decât în baza spiritualității sale specifice, autohtone.

Stăpânirile cari s'au perindat peste fața cuprinsului românesc, au putut să ne sărăcească și să ne țină inerți în sens civilizatoriu, până când clocotul lăuntric al sufletului a plăsmuit clar, icoana sfântă a eternității românești. Și din spuza veacurilor apuse, s'a plămădit spiritualitatea românilor încadrată de marea sacrificiului creștin.

Impintenit de acel duh de viață românescă, Neamul nostru a pornit lupta din Răsărit. Nu pentru stăpâniri teritoriale și imperialisme politice, ci pentru stăpâniri și imperialisme spirituale.

Lupta noastră în Răsărit, este o adevărată cruciadă. Este lupta pentru triumful lui Hristos. Și cel ce poartă lupta în numele dumnezeirii, se bucură de ajutorul Ei.

Deci, cu noi este Dumnezeu. Și biruința poate fi numai de partea noastră.

Pr. A. Uroș-Doloveanu

Numai la țară ferți copiii de bombardament.

CUVÂNTUL VIETII

(I IOAN 1)

X.

Intruparea Cuvântului

1

La Dumineea dinaintea Nașterii Domnului

„Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David,
fiul lui Avraam?”

(Mat. 1, 1)

„Iată Fecioara în pînătece va avea și va naște fiu și vor pune numele lui Emanuel, ce se tâlcuște „cu noi Dumnezeu”.”
(Isaia 7, 14)

Cuvintele acestea, cu care sf. Evanghelist Mateiu, pecetluște istorisirea celui mai sfânt eveniment: *intruparea lui Dumnezeu în lume*, sînt ale prorocului Isaia și au astăzi o vechime de aproape 2800 de ani.

Taina intrupării

Mănunchi de raze luminoase ale înțelepciunii dumnezeiești, care a inspirat pe sfinții scriitori, adevărul cuprins aci, și împlinit întocmai, face parte din planul cel veșnic al lui Dumnezeu cu privire la creaturi: „care mai înainte de veci a hotărît în sine însuși, ca la plinirea vremurilor, să unească toate cele cerești și cele pământești sub capul Hristos” (Et. 1, 9-10).

Vestit în grădina Raiului, în ziua osândirii (Gen. 3, 15) și purtat prin graiu viu de protopărinții și patriarhii neamului omenesc, gândul lui Dumnezeu, de a uni toate prin Hristos, însuflește inimi și produce tapte în istoria lumii, cari, legate una de alta, din generație în generație au pregătit timpul nașterii Domnului.

Din însuflețirea acestui gând, născător de cea mai justificată și trainică bucurie, s'au ridicat bărbații sfinți, marii vizionari, Proorocii Vechiului Testament cari au privit peste veacuri măreția înfăptuirii acestui vis. Prin acești bărbați, luminați de Duhul Sfânt, a căror „pregătire academică” a fost *școala credinții* (Evr. 11, 1-40) întreaga lume legată de Dumnezeu prin T. V. a putut să vadă pe Hristos, dar n'au primit făgăduințele fără de noi, ci numai le-au văzut din depărtare (cf. Evr. 11, 39-40).

Așteptarea în Israil

Văzutu-L'au *prooroc și ocărmuitor* prin în-degetarea lui Moisi, (Deut. 18, 15-18), *rege și împărat* prin Isaia, Ieremia și David (Ps. 88, 32-37; Is. 9, 5-6; Ier. 23, 5-6), *arhieru*, prin Zaharia (6, 12-13) și *păstor* (Is. 40, 9-11), iar când nerăbdarea amenința să le fure nădejdea, iată-l pe Daniil, descoperindu-le numele lui:

Hristos (Daniil 9, 25) arătându-le cu precizie și *timpul venirii lui* (Dan. 9, 20-27).

Se mai îndoiește cineva că vorba le era despre Dumnezeu care vine să se întrupeze? atunci asculte-l pe David zicând: „zis-a Domnul, Domnului Meu, șezi de-adreapta Mea” (Ps. 109, 1) și pe Isaia vestind: „și se cheamă numele Lui *Inger* de mare sfat, sfetnic minunat, *Dumnezeu tare*, biruitor, *Domn al păcii*, Părinte al veacului ce va să fie; căci cu noi este Dumnezeu” (Is. 9, 5; 8, 9-10).

Intre neamuri

Nu numai poporul ales, ci și popoarele „ce stăteau în întunec și în umbra morții” au întrezărit raza intervenției Divine pentru izbăvirea de blestemul lutului și al morții. Religiiile păgâne, toate, cuprind o cât de mică rază de nădejde a venirii unui izbăvitor din lumea zeilor: China, așezată la răsărit de locul unde se va naște „răsăritul cel din înălțime” așteaptă cu dor pe „omul apusului” aducător de bine; India și Egiptul și toate popoarele indogermane, până la încreștinare au credința unui izbăvitor care va distruge puterea „celui rău”, iar filosofia grecilor cari înalță altar „zeului necunoscut” în care sf. Ap. Pavel recunoaște pe Hristos cel înviat (F. Ap. 17, 23 sq), crede în Logos — Cuvântul lui Dumnezeu generator și regenerator de lume; Romanii cu Sibilele prezicătoare de un Mântuitor care va veni din răsărit și Perșii cu magii lor călăuziți de stele; iată un mănunchi format din spicele miraculosului grâu al nădejdi care a nutrit lumea din toate locurile și din toate timpurile, pregătind sălaş în inimi celuice se va naște în staulul vitelor pentru îndumnezeirea vitelor cuvântătoare.

Praznicul realizării

„Iar când a sosit plinirea vremii” (Gal. 4, 4), spița neamului lui Iisus Hristos număra repetarea de trei ori a patrusprezece generații. S'au încununat atunci atâtea profeții, și s'au mângăiat atâtea nădejdi (Luca 3, 23-28; 4, 16-21; Ioan 4, 25-26) încât glasul omenesc ar fi fost prea slab să întoneze imnul bucuriei împlinirii unei așteptări atât de mari. Deaceea: „deodată s'a arătat împreună cu Ingerul, o mulțime de *oaste cerească* care slăvea pe Dumnezeu și zicea: „slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bună voie”.

Așa a fost pregătirea și așa atitudinea lumii dinainte de **anul** către care și *dela* care se numără anii lumii.

Moștenitorii Peșterei

Trecut-au ani de atunci și depărtarea temporală a adăus depărtare spirituală până la apostasia omului veacului al XX-lea care stă rece și nemișcat în fața desfășurării acestui praznic de bucurie.

Nădejile lui sunt altele ca și ale lui Irod și ale iudeilor așteptători de Hristos „nu din Galileea” și „din staul”, ci din strălucita casă a sceptorului regal, fie el *aur* sau *forța pumnului*.

Omul modern, n'a făcut experiența *așteptării în viitor* a lui Hristos, el are la îndemână *faptele* acestea consumate în trecut, așteptările lui sunt ca ale Chinezilor „din apusul” modern și civilizat, Răsăritul pentru el este legendă.

Acest lucru însă nu-i chiar așa de îngrozitor. Mai grozav pare chipul contemporanilor noștri, cari nu așteaptă pe nimeni și nimic și cari în de loc regenerarea ființei lor se mulțumesc a distruge tot ce au mai sfânt în ei, în țara și în lumea în care trăiesc.

Peștera sfințită de veacurile credinței și mișcările sfântă a evlaviei creatoare de cultură și civilizație o răvășesc într-o secundă și tot ce a făcut credința este desființat cu repezițiunea fulgerului: „și s'au fâlit cei ce te urăsc pe Tine, în mijlocul praznicului Tău, ca într-o dumbravă de lemne cu topoare au tăiat ușile lui, deodată cu săcure și cu bardă l-au surpat pe el, ars'au cu foc sfințitorul Tău, în pământ au spurcat locul numelui Tău, zis-au întru inimile lor, rudeniile lor dimpreună: „veniți să stingem toate praznicile lui Dumnezeu de pe pământ” (Ps. 73, 5-9). Iată icoana Crăciunului veacului XX care pregătește nașterea anticristului ce nu se poate naște decât pe ruinele lumii creștine, căci fiara nu vrea să îndumnezeiască, pentru că nici nu poate, ci să îndobitocască firea.

Pierderea moștenirii

Căutători ai slavei lor oamenii de azi își fură moștenirea îndumnezeirii pregătită de Hristos prin întruparea Sa și de aceea pregătirea de Crăciun și apropierea de *sărbătoarea sfântului eveniment renăscător de inimă*, pentru mulți astăzi, este o imposibilitate.

Se plinește cu ei profeția însăși a Mântuitorului: „dar oare când va veni Hristos oare mai găsi-va credință pe pământ?”, și cuvântul Dreptului Simeon: „iată Acesta este pus spre căderea și sculara multora și semn de potințială ca să se descopere cugetele din multe inimi” (Luca 2, 34-35), iar pentru durerea ce o simte pentru aceasta sf. Biserică, mama prea iubită a atâtor renăscuți în Hristos Iisus, cuvân-

tele de atunci rămân actuale: „și prin însăși sufletul tău va trece sabie” (idem 2, 35).

Impotrivitori ai Adevărului ei sunt împotrivitori de Hristos care este Cuvântul acestui Adevăr și al Vieții (I Ioan 4, 3). Ramuri frânte din pomul vieții (Rom. 11, 20) ei sunt osândiți de pe acum (Ioan 3, 18) și vor fi pierduți (Iuda 5) pentru că vor muri în păcatele lor (Ioan 8, 24).

Orbirea aceasta spirituală se manifestă în lume prin lipsa de iubire reciprocă între oameni (I Ioan 4, 8) prin uitarea poruncilor și săvârșirea păcatelor (Ioan 2, 4; Fil. 1, 16) cu ușurința cu care bea omul, apa (Iov, 15-16).

— Ce iad poate fi mai îngrozitor decât această stare de „emancipare” a omului de sub imperiul credinței și decât acest așa numit „raiu” al autodeterminării răsvrătirii?

Motivul pierderii

Și oare care să fie cauza și nervul sau mai bine zis microbul acestei destrămări?

— Trebuie să recunoaștem că nimic altceva nu poate fi decât *necredința* care ca un vierme rodea și la rădăcina genului uman de dinaintea lui Hristos — însă acum în ordine inversă.

Pe măsură ce aceia se apropiau de momentul „plinirii vremii” popoarele se înrăiau, — *ieșind din orbita tradițională și sfântă a credinței și a nădejdelor* ce însuflețea pe cei vechi, — printr'o emancipare ambițioasă a celui mai cras indiferentism. Pentru această tristă împrejurare, proocii de care ne-a fost vorba — pe lângă misiunea lor de vizionari ai Cuvântului Vieții, ce avea să se nască, — au mai fost, luptători cu „sabia duhului” împotriva „necredinței”, împotriva răcirii și indiferentismului față de tradițiile sfinte.

— Totașa acum, pe măsură ce ne depărțăm de momentul istoric al *arătării în smerenie* a Fiului lui Dumnezeu în lume, și ne apropiem de momentul final al *arătării în slavă* al aceluiaș dumnezeesc Fiu, oamenii plictisiți de profeticele propovediri și precepte morale și religioase ce tind la desființarea grosolăniilor animale, se emancipează zicând: „unde-i făgăduința Lui, căci dela începutul făpturii, de când au început a murii părinții toate au rămas așa?” (II Petru 3, 4).

„Bațjocoritori ce umblă după poftele lor, și cari nu știu cele pentru lume și adâncimile gândului lui Dumnezeu pentru ea, fântâni fără de apă, noari purtați de vifor, cărora li se păstrează negura întunerecului celui vecinic” iată identitatea lor „mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât după ce au cunoscut-o să se întoarcă dela porunca cea sfântă

care le-a fost dată" (II Petru 2, 17 și 21). Iată înfățișarea și soarta necredinței a anilor „de după Hristos“.

Recâștigarea moștenirii

Din ea vrea să ne scape sf. Biserică prin repetarea anuală a praznicului Nașterii Domnului care în mod firesc se impune în curgerea anului pentru hrana sufletului nostru. De acest pericol vrea să ne scape și sf. Ap. Pavel când strigă: „duhul să nu-l stingeți, proorociile să nu le dețaițați“ (I Tess. 5, 19).

Totul pare aici pregătire și invitare la praznicul Cinei celei mari din Dumineca trecută (Dumineca XXIX), cine nu vrea să asculte și se depărtează, își pecetluște singur soarta: „amin vă spun nu voi gusta din cină mea“ (Luca 16, 24).

Sărbătoarea Crăciunului, își are darurile ei de hrană spirituală cari privesc marea împărțire a naturii omenești cu slava dumnezească. Mijlocul acestei participări este dat de întruparea Fiului lui Dumnezeu; transfigurarea făpturii este asigurată prin nașterea Domnului. Repetarea cântărilor, a cetirilor, a slujbelor și mai ales săvârșirea sf. Taine a Euharistiei în aceste zile de sfântă amintire, pregătesc în sufletele — atât de mult supărate de ispite, și pătimi pământești și dobitocești — culcuș curat și fără prihană dumnezeescului Prunc ce prin sf. Impărtașanie vine a se sălășlui în aceste iesle cuvântătoare ale inimilor.

Slujbele și cetirile din aceste zile dau mărturia istorică, civilă și religioasă a celui mai sfânt act al nașterii lui Dumnezeu între oameni ca pe oameni să-i îndumnezească. Cartea neamului lui Iisus vorbește de cele 42 generațiuni cari cuprind nume ce duc până la buciul strămoșesc al genului uman (Mat. 1, 1), profesiile sunt universale, Hristos este al tuturor; cine poate să se desolidarizeze, cine poate să renege consăngenitatea cu acest dumnezeesc Mântuitor, care s'a născut din sânul Fecioare al sf. Fecioare Maria care e din lume? Cine refuză paternitatea Divină și înfierea noastră la Dumnezeu?

— Nimeni?!

— Ba da, aceia care-și revendică de tată, maimuța; de origine, neantul și de stăpân, voia lor cea pervertibilă și supusă diavolului!

Dar să ne oprim, interpelarea ar ține ani de zile și numai judecata viitoare va face dreptate aici.

Datoria noastră

Să reținem deocamdată că *toată căderea vine din mândria* pe care dumnezeescul Prunc o răs-

toarnă prin deșertarea Dumnezeirii în vasul strâmt și lipsit de vre-o cinste a omenirii — și de aci să învățăm lecția: „omenirea noastră numai smerindu-se poate să vadă grozăvia prăpastiei ce și-a săpat între ea și Dumnezeu și între om și om, prin lepădarea legăturii tradiționale a trecutului care ne învață: „Hristos, ieri și azi și întotdeauna acelaș este și în veci“.

Peștera Betleemului nu e departe, au depărtat-o vrăjmașii lui Hristos și a neamului omenesc, punându-ne în față alte preocupări. Iată-o aci în sufletul nostru. *S'o pregătim* pentru ca nașterea Lui să fie spre ridicarea și întărirea noastră, la o viață de rugăciune și de credință și la respectarea instituțiilor de credință: Biserică, Neam și Scriptură; Să îngrijim peștera inimii și a Bisericii lui Hristos cea născătoare de Răsărit pentruca „orient-aria“ noastră în lume să fie „spre desăvârșirea sfințeniei, sporind în har și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava acum și în ziua cea veșnică. Amin (II Petru 3, 8).

RECENZII

Pr. C. Dron și Pr. C. Vuiescu »**Sf. Liturghie lămurită pe înțelesul tuturor**«.

188 pag. — prețul 140 Lei.

O carte scrisă pentru toți creștinii, în deosebi pentru slujitorii altarelor, având aici îndrumările liturgice necesare pentru pregătirea și săvârșirea Sf. Liturghii,

După o introducere de 40 pagini, în cari se lămurește ce înseamnă slujirea lui Dumnezeu și se arată temeiul jertfei Mântuitorului Iisus Hristos pentru mântuirea omenirii din păcat, se dau prețioase indicații tipiconale cu privire la săvârșirea Sf. Liturghii. La urmă se arată ce Evangheliile și Apostoli se cetesc în Dumineci și sărbători peste an precum și la diferiți sfinți și se încheie cu sinaxarul sfinților pentru tot anul.

Are însă această carte și două greșeli, destul de mari, provenite probabil din nebagare de seamă și anume: la pagina 146 se spune, că preotul ia păticia (din Sf. Agneț) cu *Hristos* și o pune în sf. Potir, zicând: „Plinirea potirului credinței Sf. Duh“. Trebuie luată păticia cu *Iisus*.

La pagina 165 se spune, că înainte de a primi anafora „noi primim *ungerea cu Sf. Mir*“, ceea ce nu e admisibil, deoarece **Taina** Sf. Mir se împărtașește numai la botez celor ce se botează. Este adevărat că în graiul de toate zilele se zice că se „miruiesc“ credincioșii, dar de

fapt ei trebuiesc unși cu untdelemn sfințit și în nici un caz cu „Mirul mare“.

O recomandăm cuc. preoți cu toată căldura. Cei ce doresc să o aibă o vor cere dela Consiul eparhial prin of. protopopești.

Cr.

Ș T I R I

Personale. P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin a slujit în 30 XI a. c. în catedrala din Sibiu parastas pentru odihna sufletului marelui Mitropolit Andrei Șaguna, iar în după masa aceleiaș zile a slujit alături de I. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae la înmormântarea marelui român Dr. Nicolae Comșa. În ziua de 1 Dec. a. c. a slujit alături de I. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae la Te-Deumul din biserica catedrală din Sibiu, din prilejul celor 25 de ani dela memorabila Adunare dela Alba Iulia. În acea zi a plecat apoi la București la ședințele Sf. Sinod, de unde s'a reîntors la reședință, Duminecă, 5 Dec. a. c.

Cărți, reviste. În editura Institutul Biblic al Sf. Sinod a apărut traducerea nouă a Psaltirei, de către I. P. S. Patriarh Nicodim. Psaltirea, ca o carte de căpătâi a fiecărui creștin, apare acum a doua oară tradusă și tipărită mulțumită ostenelelor I. P. S. Patriarh.

Cuprinde 450 pagini și e tipărită cu litere mari, ușor citețe.

„*Ion Petrovici, apologet creștin*“ este o carte apărută în tiparnița Sibiului din condeiul diaconului Nicolae Modoiu. În cele 70 de pagini, tipar mărunt dar simpatic este analizată opera filosofică a savantului român și cu deosebire raportul acestei opere cu religia creștină. Raportul acesta nu este rigid, dimpotriva filosofia dlui I. Petrovici, este tot mai mult un prețios aport apologetic, pentru demonstrarea rațională a existenței lui Dumnezeu, ca și pentru dovedirea nemuririi sufletului. Concluzia este edificatoare: „opera apologetică a dlui I. Petrovici este cea mai elocventă dovadă că viața pură a spiritului își găsește sensul său adevărat numai în Dumnezeu, că cerul este mai aproape de acei oameni cari gândesc mai mult“.

„*Anuar*“ publicat de Asoc. Clerului „Andrei Șaguna“, secția Beiuș, pe anii 1939—1940—1941. Mănunchiul de rapoarte și dări de seamă arată că în eparhia Oradiei de sub conducerea P. S. Episcop Dr. Nicolae Popovici, preoțimea își face conștiincios datoria în cadrele vechei asociații preoțești.

„*Gândirea*“. Numărul de pe Noemvrie este tot așa bogat și instructiv ca și cel de pe Octomvrie. Acolo escela articolul directorului, N. Crainic asupra poetului Voiculescu „poet al spiritului“, aici remarcăm articolul dlui Petru P. Ionescu despre „Filosofia creștină“. Cronica literară publică recenzii asupra cărților mai noi, între cari remarcăm „Histoire de l'unité du peuple roumaine“ a dlui G. Brătianu.

„*Transilvania noastră*“ este titlul unui mare ziar ce apare cu începele dela 1 Decemvrie 1943 în București. Director al ziarului este poetul bănățean Ion Th. Ilea și ne bucură văzând aportul fraților noștri servind de pârghie morală românilor de pretutindenea. Nu-

mărul dintâi al ziarului a apărut în condiții foarte bune și mult promițătoare. Dacă ziarul își păstrează nota românească și patriotică și nu intră decât în serviciul unui ideal, cum declară dintru început, va fi unul din cele mai bune ziare românești.

Răscumpărare. Dl. cons. ep. Nicolae Cornean redactorul foii noastre și-a răscumpărat mulțumirile la felicitările primite, dăruind 500 Lei pe seama cantinei școlii primare din localitate.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 6887 B. 1943

Ordin circular

Către toate Prea On. Oficiile protopopești și On. Oficiile parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Mulți sunt eroii Neamului nostru!

Mulți sunt eroii Neamului nostru din actualul războiu, cari, prin jertfa vieții lor, au pe-celuit pentru vecie solidaritatea sufletească a Neamului și dorul lui de libertate națională sub scutul Ortodoxiei noastre străbune. Ei au adormit de veci pe câmpurile de luptă și prin spitale, cu surâsul conștiinței împăcate pe buze, jertfindu-și viața pentru Neam, Țară și Rege. Ei și-au jertfit sângele și viața, pentru ca să apere pământul sfânt al Țării, pentru ca să apere pământul, căminul și viața noastră a tuturor.

Memoria eroilor noștri noi o pomenim cu recunoștință și numele lor va rămâne în inimile noastre în vecii vecilor.

Însă, pe urma lor, a rămas și multă durere și jale, căci pe urma multora dintre dâșii, au rămas văduve și orfani, cari cer ocrotire și ajutor.

Statul își manifestă mereu recunoștința sa față de cei ce și-au jertfit viața, pentru ca să apere fruntariile Țării și prin diferite instituțiuni se nizește să aline durerile și suferințele din inimile văduvelor și orfanilor, rămași fără ajutor și ocrotire. Însă numai ajutorul Statului, fără de colaborarea noastră a tuturor, nu este suficient și nu poate face față tuturor lipsurilor și nevoilor căci multe sunt lacrimile și suferințele, cari se cer a fi alinate și care mereu se înmulțesc.

Întrebarea este: Ce vom face noi, cei de acasă pentru văduvele și orfanii eroilor noștri, căci ei și-au dat viața pentru căminul, pământul și viața noastră a tuturor, și noi suntem dator să îngrijim de văduvele și orfanii lor, pentru ca să nu rămână pradă nevoilor și suferințelor.

Biserica lui Hristos, în această acțiune de

ajutorare a văduvelor și orfanilor de războiu, nu poate fi absentă dela datorie, iar slujitorii ei, părinții sufletești ai poporului credincios, nu pot rămânea indiferenți, ei vor trebui să se înc dreze cu tot sufletul și cu toată inima lor în această acțiune atât de nobilă și de frumoasă, în care faptele milei creștinești se manifestă sub toate aspectele ei.

Drept aceea, urmând învățătura Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu multă insistență sfătuim și îndemnăm pe toți prea iubiții noștri întru Hristos frați, preoți și protopopi, ca să fie la datorie și să se pună în fruntea tuturor mișcărilor și acțiunilor de ajutorare a văduvelor și orfanilor de războiu.

Să se aibe mereu în vedere cuvintele Mântuitorului, care zice că „întru cât ați făcut unuia dintre acești frați mai mici, mie ați făcut“ (Mat. 21, 40).

Iar de altă parte, urmând dorinței și îndemnul primit dela Domnul Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, ne vedem îndemnați să dispunem următoarele:

1. În fiecare comună bisericească să se compună tabloul orfanilor de războiu.

Tabloul va avea următoarele rubrici: N-rul curent, numele și pronumele orfanului, sexul (bărbat sau fată), etatea și starea materială, observări. În rubrica observărilor se va arăta, dacă mama sau tutorele orfanului este învoit a-l da într'un orfelinat.

Tabloul se va compune separat pentru marea și separat pentru fișe.

2. Considerând apoi numărul mare al orfanilor de războiu și mai ales al celor fără de ambii părinți, precum și imposibilitatea de a-l putea plasa pe toți în orfelinate, să se facă ape la inima creștinească a familiilor mai înstărite și fără copii, sau care au numai 1-2 copii, ca să ia să crească sau să adopteze câte un orfan de războiu

Să nu se uite cuvintele înțeleptului Solomon, că „cel ce miluește pe sărac, dă împrumut lui Dumnezeu și după darea lui se va rasplăti lui“ (Pilde 19, 17) și „nu își va pierde plata sa“ (Mat. 10, 42).

Cunoscând pe cei ce ar dori să crească, sau să adopteze câte un orfan de războiu, se va întocmi un tablou al acestora, în care se va arăta:

- Numele și comunele acestora, starea lor familiară și situația lor materială.
- Doresc fată sau băieți?
- Câți ani să aibe orfanii de războiu?
- Dacă doresc să-i adopteze? Dacă nu, să

se arate câți ani doresc să-i aibe sub îngrijirea lor părintească?

PP. CC. Preoți vor ceti acest ordin-circular într'una din Dumineci sau sărbători în sf. biserică și la rândul lor, vor îndruma și dâșii pe credincioșii mai înstăriți, ca să primească în îngrijirea lor părintească câte un orfan de războiu.

Apoi, ajutați de epitropii bisericești și de membrii consiliului parohial vor cerceta pe membrii mai înstăriți, și îndeosebi pe cei fără copii, la casele lor și vor căuta să-i convingă cu toate mijloacele ce le stau la dispoziție, că prin fapta lor, vrednică de toată lauda, împlinesc nu numai o poruncă creștinească, ci și una națională, căci noi, cei cari astăzi ne îndulcim în tihnă de rodirile ostenelelor și agoniselei noastre, o putem face aceasta numai mulțumită jertfei de sânge pe care au adus-o pe altarul patriei părinții orfanilor noștri din războiul de astăzi.

Să li-se arate acestor credincioși mai înstăriți și fără copii, că „nimic“ nu am adus pe lume și arătat este că nici a scoate nu putem (I Tim. 6, 7) și mai bine este lor „să se îmbogățească în tapte bune... agonisindu-și loru-și temelie bună în veacul viitor ca să ia vieață vecinică“ (I Tim. 6, 18-19).

Rezultatele ordinului-circular de față și tablourile de mai sus se vor înainta P. On. Oficiilor protopopești până cel mult la 20 Decembrie a. c., iar acestea le vor înainta Consiliului eparhial până la 31 Decembrie a. c.

Prea Cuc. protopopi vor pune tot interesul pentru această chestiune și vor controla ca să se facă cât mai mult cu toată râvna și conștiințioșitatea din partea Cuc. preoți.

Caransebeș, la 23 Noembrie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Romul G. Ancușă

Nr. 6888 B. 1943.

ORDIN CIRCULAR

În vremea din urmă s'au ivit foarte multe nereguli în pictarea bisericilor din întreg cuprinsul țării. S'a constatat la recepționarea lucrărilor de pictură, că unele biserici au fost pictate fără respectarea regulilor iconografice și dogmelor ortodoxe, iar la altele, că lucrările au fost rău executate din punct de vedere artistic și tehnic.

Pentru a îndrepta aceste greșeli, Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor, Subsecretariatul de Stat al Cultelor și Artelor, Direcțiunea Artelor, cu adresa Nr. 58.719-1943 din 19 Noembrie a. c. ne face cunoscut, că în urma încheierii Comisiei picturii bisericești din Procesul Verbal Nr. 256 dela 27 Octombrie 1943 și în conformitate cu dispozițiunile Legii pentru pictura bisericească și cu prevederile art. 32 din Regulamentul Legii, a luat

Nr. 6915/1943.

ORDIN CIRCULAR

Cuc. preoți vor trimite în 24 ore raport of. protopopesc despre *dispensele de vârstă* conform ordinului nostru Nr. 6915/1943 publicat în Foaia Diecezană Nr. 46-48/933, iar preacuc. protopopi vor înainta aceste rapoarte până la **18 Dec. a. c.** Consiliului eparhial.

Cei ce nu vor trimite raport — fie negativ ori pozitiv vor fi aspru pedepsiți.

Caransebeș, 8 Decembrie 1943.

Consiliul eparhial

Nr. 7127 B. 1933.

Concurs

Renunțând Adunarea parohială din Iersig la dreptul ei de alegere, se publică concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru întregirea, prin numire din partea Consiliului eparhial, a parohiei vacante de cl. III-a din comuna **Iersig**, protopopiatul Bocșei-Montane.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extindere de 35 jug. 292 stj. cad., arabil 26 jug. 236 stj., fânaț 9 jug. 56 stj.
2. Stola uzitată.
3. Birul parohial o măsură (20 litrii) porumb sau grâu.
4. Locuință în casa parohială.

II. Indatoriri:

Preotul numit este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului numit.

Cererile de concurs însoțite de documentele cuvenite și adresate Consiliului eparhial, se vor înainta P. On. Oficiu protopopesc din Bocșa-Montană.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 7 Decembrie 1943.

Episcop: 1—3 Consilier referent:
 † **VENIAMIN** **Prot. Romul G. Ancușă**

Concurs

În baza decisului Venerabilului Consistor diecezan Nr. 4774 B. 1943 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru ocuparea postului de preot în parohia de cl. II-a din **Marcovăț**, protopopiatul Vârșetului, devenită vacantă în urma decedării parohului Ioan Spăriosu.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială, constătătoare din 30 jugăre și 1099 stj. p.
2. Bir parohial, câte 60 Din. și 100 Din. de fiecare numă de casă ortodoxă.

3. Venitele parohiale uzitate.

4. Casă parohială.

Văduva preoteasă și orfanii minori ai preotului decedat, potrivit dispozițiilor cuprinse în § 26 din Regulamentul pentru parohii, rămân în casa parohială 6 luni de zile și au dreptul la jumătate din venitul parohiei un an întreg, socotit din ziua morții preotului.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de cl. II-a, precum și arhierasca binecuvântare a Prea Sfinției Sale Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile, însoțite de toate actele cuvenite, adresate consiliului parohial ort. rom. din Marcovăț, prin Prea On. Oficiu Protopopesc din Vârșet.

Reflectanții se vor prezenta, cu prealabilă încunoștințare a Prea On. Protopop tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare, în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar nicidecum în ziua alegerii.

Marcovăț, din ședința comitetului parohial, ținută la 26 Septembrie 1943.

Președinte:
Iulius Moise

p. Secretar:
Mihai Nicolaeviciu

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

Vârșet, la 9 Octombrie 1943.

Cuzman Lăpădat
 adm. protopresbiteral

2—3

Nr. 6751 B 1943.

CONCURS

Fiind vacant *postul de diacon* la biserica noastră catedrală pentru întregirea lui se publică concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Postul de diacon este retribuit cu salariul prevăzut în bugetul Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor și care de prezent este de Lei 6850 salariu și Lei 5620 scumpetea, chiria cuvenită și eventualul adaus familiar.

Doritorii de a ocupa acest post, având cvalificațiune pentru parohii de cl. I își vor înainta cererile lor Consiliului eparhial. La cerere se vor alătura toate documentele personale și de studii, precum și cele despre serviciile de până acum.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 9 Noembrie 1943.

Episcop: 2—3 Consilier referent:
 † **VENIAMIN** **Prot. R. G. Ancușă**

Lumânări de ceară curată

vinde **Librăria noastră Diecezană**, cu prețuri convenabile